

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

National Library
of Sweden

Hockholm den 2-Maj 1797

P.H.S.

Minn Egen Bäste Herr Grofhandlare! Glad, at, äfven fränvarande,
åga Vänskapens ovärdeliga rättighet, at aflägga hjertals berök
hos en för mig us så många skäl ertemable Person, har jag
vid denna korta ledighet skyndat taga till den pennan, som så
ofullkomligt därvid märke tjena till Sök. -- Jag har visserligen ansedt
Sic: obligeanta begäran om min Besvärning och det högt oförhvitade
loford mig vid detta tillfälle lämnades, såsom endart et smickbrande proof
af Sic: vänskap och den allför goda Sanka derof om mig upkommit;
och aldeles intet såsom följd af den ofruidiga grannnings och
Somare rätt Sic: såsom berömd Vittihets åtkare och god litteratur
tillkommen -- Denna öfvertygelse har och förmädd mig, at med
dessa rader lifva min hogkommt och den Vänskap jag broder
mig hafva varit nog lycklig hos Sic: vinna.... by -- misstänkte jag,
at detta bref blefve granskadt et genomlärt utan tjesta och med kold
för del värde känslor och okonstlad upriktighet åskadkommen -- aldrig
vågade jag, at underkastla mig denna Snillels dom -- aldrig framlade
jag denna opryddta enkla stila ämnen, som blott äro för varma Hjälor.
Det är med samma hoppsamma frimodighet jag tillalides tillfredställer
Sic: yftrade öfstandan, at få en Copie af några små dätiga poemes,
hvilka jag härjämte får äran öfverända. Dessa Poemes, äfvens

Som något af hvad jag, under Tit. fagnessamme Sejour här,
gaf mig den kanske oförriktiga löfning, at muntligen omnämna,
jämförd med de rader mit sentimentala tyjsta, tecknat af
min Vans Minnes-Bok, skulle gifva mig en tyf anledning - likom
Tit. Charactere och bebyggade tillgifvenhet skulle hembjuda en
kän rättighet, at oförbehållsamt öppna hela mit inre samt an-
förho i en öm Vans sköte de tårande oröer och gress, hvarit
outgrundliga händelser led: Men ack! mit öde har skändit
tit den ijtterlighet, at jag ej en gång får lira et beklämöt
brött med utgötande och förtroende - ej får gråta med en
Vän - - - Vän! - - - ack! detta ord - så snart utfagot, så smekande
för kärflan - i så hög och stor betydelse för mig, - manne för
en människas med min organisation det är arnat än ideal?
manne för mit tegn det ej bör glömmas? eller efter hvad mig
redan ofvengädd, kan jag tillåta mig andra tankar at
Vänslapen, än de djänt begräfne tragkomiker, de tyjsta
ensliga Sankt-hjel, hvilka så ofta under en i olita
grad lung eller douce melancholie, mig Jysprofatt?
Nej! det finnes i verlden ej sanna Vänner för mig mere -
Hon... skal vara för mig såsom tit de öffe Legionerne Gångäng,
Hon - som emänt til fallt förfjät ^{min brata (Vinn/My)} och ^{svaret emot} min ^{underrätt sig för} gnora min öra
farenhet och falika Vänner anställa ^{tit} sig ifrån den Celesta Symphonien.
Det behöfves ej mer än at känna en liten del af min historia, af de
ackord de skruff jag utstäl för Örnubas och förtroendet - - - och

jag tror, at man skulle gilla mit förnafvs af hjerta sa-
mottagde Beslut om Lytteländsk och fästliga för intima
liaisoner. Jag vågar mig intet vidare ut på detta favoris
fält, emedan jag då skulle bevära tid med en all för
lång och kan inte fantastiskt epistel. - Men Årtiden är
nära och nalkas med snabba och lugnande fleg, då -
istället för meddelande och öppet hjertighet hos vänner,
den emot oss leende förhögna i Naturen, välgörande,
bjuder en känslöfull tidande. Svört och vedergrickande resor,
under t. ex. solitaire promenader de vackra mornarne,
eller ^{på} middagen vid den klara bugtiga ån uti den lätta Skogs-
lundens parkande skuggor - eller Aftonen på högdunen, då den
Hergående Solen, majestätisk, gifves alltid nye, alltid gudomliga
uttryck af pragt och oflerinnande samt ädelmodigt lämna
efter sig den aldrabehagligaste aftonkylla. - Ah! hvad jag
längtar til den flitta landsbygden. - hvad mina dagar där
i ofskuld och älskan af min Heloix skola oförmärkt
berömma i Tidens å! O! hvilken sällhet! om jag innan min
Aprils blott en half eller $\frac{1}{4}$ del af $\frac{1}{2}$ del. Linnas fick vara på det
vackra Säter och där njuta för mig misshandla hjerta den
välgjörning, at vid Gud och Naturen bebygga mig lika om och öppna
förlig vän af den Vordnadsvände fru Almqvist, som ofven namn och
uttryck ^{förhögna och} äger mig hela hjerta! - Innan jag kan komma från
dessa uprostande ämne måste jag ännu en gång tacka tid. för

det vänskapsfulla öfverlämnandet af min hälsning och mine
vars till fru A. -- för föll i härvid eller annat något samtal
om mig? vågar jag hoppas till prida så i var Gärnoms öfver
om fru Cröwelle nämnt mig någon gång. 'til enäende af min önskan
at jag ännu en gång rådde fru A. och bebyda för hennu som för, kunde
'til Chasmantha fru, en så värdig lyften af Louisa Cröwelle, aldred af gnom
desp ålgård väska; men då jag nu anhåller om min vordnads ömsa ans
målande för henne, får jag nöga mig, at hoppas munder i i Norrköping
innom några månader, såa här om mera fullständigt och öppet.

Jag längtar så höra Hvarann guds lyckligt och fort. -- samt at
bit med famille må väl och något. -- Jag hade visst sett min Egen
Vän, innan han ruffe, om jag ej måst ligga in för en svår Vårfeber
likväl Gudi lof endast & dan. -- Jag släpar nu med min vanliga
möt bjuda nde Sjuntöjöring, deltar i alringa Högen, och lefver
indragit och för mig själv, smickas mig tillvärd utaf så när Saisonen
blir mera avancerad, med min respectabla Vän Herra Assessor Cröwelle
dela ljusva, praktiska flunder på den vackra Djurgården.
Men mit egentliga tropp, hvorpå jag lefver, är, at vid midsummar så
resa ner till Blekinge och på vägen jouera af den förbindande
Crödhel, vänskap och bifall, som jag af all hjerta önskan bibehåller och
fröjda hos min Egen Bräsk Herra Grosshandlaren och des Rinnables Fru.
Politiskt nytt är lian intet af betydelse, kunglig Carl är utan för
värdeliken fortfar at vara kall och lovt. för lat nu min många
ordighet och länk med deltagande och reciprocitete, på om ej annars alvins
flora vid Anblicken af den melanholiska illanau, frambrutande emellan trötande
moln -- på et Vänskaps Offer, som har äran vara med byta hjertat
in i den välkomna Döden i Sköte

S.H.S. Min Egen Bräsk Herra Grosshandlaren ödmjuka tjänare
S. John Palmgren